

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

LEENDERT A. GEELHOED
föredraget den 28 april 2005^{1 1}

I — Inledning

1. I sin begäran om förhandsavgörande har Unabhängiger Finanzsenat (fristande skatteavdelning) hänskjutit två frågor till domstolen vilka avser de bestämmelser i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier som rör skatter. Den frågeställning som ligger bakom dessa frågor är emellertid huruvida en medlemsstats myndigheter ar behöriga att avgöra om placeringen i lönegrad för en person som är lokalt anställd av en gemenskapsinstitution har fastställts i överensstämmelse med de arbetsuppgifter som denna person har anförtrots, i syfte att ålägga personen att betala nationell inkomstskatt. I den österrikiska domstolen finns olika synpunkter i denna fråga, vilket kommer att framgå tydligt.

II — Tillämpliga bestämmelser

2. Begäran om förhandsavgörande avser frågor om artiklarna 13 och 16 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier (nedan kallat protokollet). Dessa bestämmelser har följande lydelse:

Artikel 13

”Gemenskapens tjansteman och övriga anställda skall vara skyldiga att betala skatt till gemenskaperna på de löner och arvoden de får av gemenskaperna enligt de villkor och det förfarande som rådet på förslag från kommissionen har fastställt.

De skall vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av gemenskaperna.”

1 — Originalspråk: engelska.

Artikel 16

”Rådet skall på förslag från kommissionen och efter att ha samrått med övriga berörda institutioner, besluta vilka grupper av gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket och artikel 14 helt eller delvis skall tillämpas på.

Medlemsstaternas regeringar skall regelbundet underrättas om namn, ställning och adress på de tjänstemän och övriga anställda som ingår i dessa grupper.”

3. Förordning nr 549/69 antogs med beaktande av artikel 16 i protokollet för att fastställa vilka kategorier av tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som omfattas av bland annat artikel 13 andra stycket i protokollet.² I artikel 2 a i förordningen föreskrivs följande:

”Följande grupper skall omfattas av bestämmelserna i artikel 13 andra stycket i proto-

2 — Rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 av den 25 mars 1969 om fastställande av de grupper av tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som skall omfattas av bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket samt artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 51.

kollet om immunitet och privilegier för gemenskaperna:

- a) Personer som omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän eller anställningsvillkoren för övriga anställda i gemenskaperna, inbegripet dem som får den ersättning som ges vid anställningens upphörande av tjänstemässiga skäl, men med undantag för lokal personal.

...”

4. Genom artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän,³ fastställs dels tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), dels anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade anställningsvillkoren). I artikel 1 första stycket i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Med en tjänsteman i gemenskaperna avses i dessa tjänsteföreskrifter varje person som i enlighet med dessa tjänsteföreskrifter har tillsatts på en fast tjänst vid en av gemenskapernas institutioner med ett förordnande som utfärdats av denna institutions tillsättningsmyndighet.”

3 — EGT L 56, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 39.

5. Anställningsvillkoren tillämpas i enlighet med artikel 1 på dem som genom avtal är anställda vid gemenskaperna. I den bestämmelsen görs en åtskillnad mellan tillfälligt anställda, extraanställda, lokalt anställda och särskilda rådgivare. I artikel 4 första stycket föreskrivs följande:

”I dessa anställningsvillkor avses med lokalt anställd den som har anställts enligt lokal praxis för att utföra manuellt arbete eller serviceuppgifter på en tjänst som inte är upptagen i den tjänsteförteckning som är bifogad varje institutions budgetavsnitt och som avlönas via de totala anslagen för detta syfte i budgetavsnittet. Undantagsvis kan även personal som anställts för verkställande uppgifter vid Europeiska gemenskapernas kommissions kontor för press och information betraktas som lokalt anställda.”

6. Beträffande tvister mellan gemenskapsinstitutioner och deras anställda föreskrivs följande i artikel 236 EG respektive artikel 81.1 i anställningsvillkoren:

Artikel 236 EG

”Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan gemenskapen och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna eller som följer av anställningsvillkoren.”

Artikel 81.1 i anställningsvillkoren

”Alla tvister mellan institutionen och en lokalanställd som tjänstgör i en medlemsstat skall hänskjutas till den domstol som är behörig enligt gällande lagstiftning på den ort där den anställde tjänstgör.”

III — Faktiska omständigheter, förfarandet och den nationella domstolens frågor

7. Klaganden i målet vid den nationella domstolen arbetar sedan år 1982 som lokalt anställd vid kommissionen. Efter att inledningsvis ha arbetat vid kommissionens ständiga representation vid de internationella organisationerna i Genève omplacerades klaganden år 1987 till delegationen i Wien. Sedan Österrikes anslutning till Europeiska unionen den 1 januari 1995 är han anställd vid kommissionens representation i Österrike. Klaganden anställdes genom anställningsavtal av den 1 juli 1994, med verkan från och med den 1 maj 1994, som fast lokalt anställd för att i egenskap av pressattaché vid Europeiska gemenskapernas delegation i Wien arbeta med projektering, planering och kontroll och han placerades i grupp I, i löneklas. 35.

8. På grund av sin anställning vid en ”privilegerad institution”, i den mening

som avses i den nationella skatterätten, var klaganden fram till slutet av år 1994 inte skyldig att betala nationell skatt. Detta förhållande ändrades emellertid när Österrike anslöt sig till Europeiska unionen den 1 januari 1995. Som en följd av detta fattade Finanzamt (skattemyndigheten) för distriktet 6, 7 och 15, den 5 maj 2000, beslut om inkomstskatt för åren 1995–1998 och beslut om preliminär inkomstskatt för år 2000. Klaganden har överklagat besluten vid Unabhängiger Finanzsenat, varvid han har bestridit att Österrike har rätt att beskatta den inkomst han uppburit som lokalt anställd, eftersom han anställts enligt ett felaktigt anställningsavtal.

9. Han har närmare bestämt hävdad att den typ av arbetsuppgifter som han utför inte får utföras av lokalanställd personal, med tillämpning av artiklarna 2–5 i anställningsvillkoren. I enlighet med artikel 4 första stycket i anställningsvillkoren får lokalt anställda endast arbeta med arbetsuppgifter hänförliga till grupperna III–VI, och inte med arbetsuppgifter som faller under grupperna I och II. Han borde ha varit anställd som tillfälligt anställd eller annan anställd, vilket med tillämpning av artikel 13 i protokollet skulle ha inneburit att beskattningsrätten tillkommer gemenskaperna och inte medlemsstaten. Även om han inledningsvis var placerad i grupp I, löneklass 35, ändrades detta genom tillägg av den 4 juli 1997 till hans anställningsavtal av den 1 juli 1994, med klagandens samtycke, och han placeras i grupp III, löneklas. 35.⁴

10. Klaganden har påstått att Finanzamt enligt 116 § i Bundesabgabenordnung (Förbundsskattelagen), mot bakgrund av de konkreta arbetsuppgifterna och med beaktande av de relevanta rättsreglerna, skall göra en egen bedömning av den prejudiciella frågan avseende klagandens ställning. Enligt fast rättspraxis från Verwaltungsgerichtshof,⁵ omfattar detta en bedömning av huruvida det var rätt eller fel att den berörda personen vid tillämpningen av artikel 13 i protokollet placerades som lokalt anställd. I enlighet med denna rättspraxis granskade Unabhängiger Finanzsenat klagandens situation och fann att denne under tiden från och med den 1 januari 1995 (Österrikes anslutning) till och med den 30 juni 1997 (ändringen av anställningsavtalet) i själva verket hade ett anställningsavtal som stred mot artikel 4 första stycket i anställningsvillkoren. Unabhängiger Finanzsenat anser att den emellertid inte kan fullgöra den skyldighet som pålagts den av Verwaltungsgerichtshof och fastställa vilket anställningsavtal klaganden skulle ha haft i stället för det föreliggande, alltså vilken ställning han retroaktivt skall ha i enlighet med gemenskapsrätten. Den delar därmed Finanzamts bedömning, enligt vilken det ankommer på den internationella institutionen, här på Europeiska gemenskapernas kommission, att fastställa sina anställdas ställning.

11. Som en följd av det ovanstående beslutade Unabhängiger Finanzsenat, genom

4 — Klaganden har emellertid gjort gällande att hans arbetsuppgifter inte ändrats. Han har av den anledningen ifrågasatt ändringen vid Arbeits- und Sozialgericht (domstol för arbets- och socialrättsliga frågor) Wien.

5 — Den hänskjutande domstolen har hänvisat till två beslut av Verwaltungsgerichtshof: 2000/15/0162 av den 18 december 2001 och 2000/14/0121 av den 19 februari 2002.

beslut av den 28 juni 2004, att hänskjuta följande två frågor till domstolen för ett förhandsavgörande enligt artikel 234 EG:

12. Den österrikiska, den franska och den portugisiska regeringen samt kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden.

IV — Bedömning

”1. Utgör artikel 13.1 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier endast hinder för beskattning i medlemsstaterna av löner och arvoden som gemenskapen utbetalar till sina tjänstemän och övriga anställda om de Europeiska gemenskaperna använder sig av sin rätt att beskatta dessa?

2. Utgör artikel 16.2 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier endast hinder för beskattning i medlemsstaterna av löner och arvoden som gemenskapen utbetalar till sina tjänstemän och övriga anställda om tjänstemannen eller en övrig anställd finns uppförd i en sådan underrättelse som avses i artikeln, och har medlemsstatens skattemyndigheter, på grundval av en underrättelse som lämnats enligt denna artikel, automatiskt rätt att i enlighet med nationell rätt beskatta de tjänstemän och övriga anställda som inte nämns i denna underrättelse, det vill säga alla anställda som Europeiska gemenskaperna anser vara lokalanställda?”

13. Med beaktande av Unabhängiger Finanzsenats genomgång av bakgrunden till det mål som avses i begäran om förhandsavgörande, framstår det som klart att den huvudsakliga fråga som skall besvaras är huruvida nationella administrativa myndigheter och domstolar, vid tillämpningen av artiklarna 13 och 16 i protokollet, är bundna av den placering som en gemenskapsinstitution har gjort av sina anställda i de olika kategorierna av tjänstemän och övriga anställda i enlighet med tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren. Måste man alternativt medge att nationella myndigheter är behöriga att vidta en egen placering av en person som är anställd av gemenskaperna i de fall där de anser att det beslut genom vilket den personen anställdes strider mot tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren? De frågor som har ställts av Unabhängiger Finanzsenat rör endast indirekt denna frågeställning och på ett undvikande sätt, vilket är begripligt mot bakgrund av de olika åsikter som den har i förhållande till Verwaltungsgerichtshof.

14. Jag är därför överens med den franska regeringen och kommissionen om att man för att kunna ge Unabhängiger Finanzsenat ett svar som kan användas för att lösa den

föreliggande tvisten så bör den nationella domstolens frågor slås samman och formuleras om på det sätt som anges ovan, det vill säga är en gemenskapsinstitutionens beslut avseende anställningen av en person som en tjänsteman eller annan anställd och dennes placering i en av de lönegrader som anges i tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren bindande för nationella myndigheter eller domstolar vid deras tillämpning av artiklarna 13 och 16 i protokollet?

15. Enligt min mening är det klart att denna fråga skall besvaras jakande på grund av följande skäl.

16. Artiklarna 13 och 16 i protokollet utgör tillsammans grunden för beskattning av personer som är anställda av gemenskapernas institutioner. Artikel 13 innehåller grundregeln, som har två aspekter. För det första föreskrivs att tjänstemän och övriga anställda skall vara skyldiga att betala skatt till gemenskaperna på de löner och arvoden de får av gemenskaperna. För det andra föreskrivs, som den logiska följd av detta, att de anställda skall vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av gemenskaperna. I artikel 16 anges därefter grunden för tillämpningen beträffande den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet (*ratione personae*) för detta skattesystem genom att rådet på förslag från kommissionen och efter att ha samrått med övriga berörda institutioner skall besluta vilka grupper av gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda som bestäm-

melserna skall tillämpas på. Medlemsstaterna skall regelbundet underrättas om vissa uppgifter om de tjänstemän och övriga anställda som är skyldiga att betala skatt till gemenskaperna och som därför är befriade från nationella skatter.

17. Syftet bakom artiklarna 13 och 16 i protokollet är att säkerställa att gemenskapsinstitutionerna fungerar såsom avsetts, i slutändan i syfte att underlätta genomförandet av gemenskapernas mål. För det första är artikel 13, såsom har påpekats av den portugisiska regeringen, avsedd att tillförsäkra att alla personer som är anställda av gemenskaperna behandlas på samma sätt med avseende på beskattningen av deras inkomster. Genom att de omfattas av gemenskapens skattesystem beräknas den nettolön som erhålls av tjänstemän och andra anställda enligt samma principer. Personer som utför liknande arbetsuppgifter erhåller liknande ersättning. För det andra innebär artikel 13 andra stycket att dessa anställda inte skall utsättas för dubbelbeskattning, för att garantera denna likabehandling i skattehänseende. Om medlemsstaterna skulle tillåtas beskatta sina medborgares inkomster från gemenskapsinstitutioner, antingen i stället för eller utöver gemenskaperna, så skulle detta självklart leda till olikheter i behandling av personer anställda inom gemenskaperna beroende på vilket land de kom ifrån. Olika behandling av denna typ skulle kunna påverka rekryteringen av personal från de olika medlemsstaterna och därmed påverka gemenskapsinstitutionernas funktion på ett negativt sätt.⁶

⁶ — Se, i dessa avseenden, dom av den 16 december 1960 i mål 6/60 Humblet mot Belgiska staten (REG 1960, s. 1125; svensk specialutgåva volym I, s. 47), punkt 4.

18. Som anges i ingressen till förordning nr 549/69 ges de privilegier, den immunitet och de resurser som föreskrivs i protokollet endast i gemenskapens intresse. Av detta följer att beslut avseende vilka grupper av anställda som skall betala skatt till gemenskaperna och som är befriade från nationella skatter måste fattas på gemenskapsnivå. Med utgångspunkt från detta och med tillämpning av artikel 16 i protokollet, fastställde rådet i artikel 2 a i förordning nr 549/69 att de skattebestämmelser som fastställs i artikel 13 i protokollet skall tillämpas på alla personer som omfattas av tillämpningsområdet för tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren, med undantag för lokal personal. De uppgifter som utförs av den sistnämnda gruppen personal är av ett sådant slag att de av den anledningen inte anses tillräckligt nära knutna till genomförandet av gemenskapernas mål för att det skulle vara berättigat att tillämpa den skatteordning som anges i artikel 13 i protokollet med avseende på dem.

19. Mot bakgrund av den logiska grunden för den skatteordning som föreskrivs i protokollet och det därav följande kravet på att den personkrets som skall omfattas av tillämpningsområdet för den skatteordningen skall fastställas på gemenskapsnivå, framgår det att beslut avseende vilken grupp en enskild anställd i gemenskaperna skall tillhöra, vilket är den fråga som är föremålet för detta mål, även det måste omfattas av de berörda gemenskapsinstitutionernas egen behörighet. De tillämpliga bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren avseende upprättandet av ett anställningsförhållande mellan en person och en gemenskapsinstitution är grundade på denna förutsättning. Enligt artiklarna 1 och 2 i tjänsteföreskrifterna skall "tjänstemän" "tillsättas" på en tjänst genom

ett särskilt förordnande som utfärdas av tillsättningsmyndigheten. "Övriga anställda" däremot är med tillämpning av artikel 1 i anställningsvillkoren "[anställda] genom avtal" av gemenskaperna med avseende på en särskild tjänst. Beroende på vilken typ av uppgifter de tilldelas indelas de övriga anställda i grupperna tillfälligt anställda, extraanställda, lokalt anställda eller särskilda rådgivare av dem som har befogenhet att sluta anställningsavtal i den mening som avses i artikel 6 i anställningsvillkoren. Beslut att "tillsätta" en person som tjänsteman eller att "anställa" en person att utföra vissa uppgifter enligt ett anställningsavtal är formella beslut av gemenskapen som fattas av organ som har behörighet till detta enligt gemenskapsrätten. Genom dessa beslut fastställs såväl den berörda personens ställning i förhållande till den institution han arbetar för som de anställningsvillkor som är tillämpliga med avseende på honom.

20. Som kommissionen med rätta har påpekat fastställs det rättsliga förhållandet mellan gemenskapsinstitutionen och den berörda personen av dessa formella beslut och inte av att ett antal villkor avseende de faktiska omständigheterna uppfylls. Med andra ord innebär inte det förhållandet att de faktiska omständigheterna för en person motsvarar en eller flera av de situationer som anges i artiklarna 2, 3 eller 4 i anställningsvillkoren att denna person har den ställning som är knuten till dessa. En sådan ställning kan endast fastställas av tillsättningsmyndigheten eller av dem som har givits befogenhet att sluta anställningskontrakt.

21. Denna princip har också fastslagits av domstolen, om än genom en negativ bekräft-

telse. I målet *Porrini*⁷ ställdes frågan huruvida grunden för tjänsterelationen mellan gemenskapen och dess tjänstemän eller anställda vid alla tillfällen och undantagslöst måste återfinnas i en tillsättningshandling eller om denna handling kan ersättas av ett domstolsbeslut i vilket det fastställs att det på grundval av de faktiska omständigheterna föreligger en specifik tjänsterelation. Domstolen svarade kortfattat "att en dom från en nationell domstol inte kan utgöra grund för tjänsterelationen mellan gemenskapen och dess tjänstemän eller andra anställda förutom lokalt anställda".⁸ Domstolen grundade detta uttalande på konstaterandet att den har exklusiv behörighet enligt artikel 152 EA, som är identisk med artikel 236 EG, att inte endast avgöra tvister avseende personer "som har ställning som tjänstemän eller andra anställda förutom lokalt anställda utan även avseende personer som påstår sig ha denna ställning".⁹

22. Domstolen bekräftade detta ställningstagande i sin dom i målet *Tordeur*¹⁰, där den fastställde att "det inte är möjligt att ett anställningsavtal med en gemenskapsinstitution, a fortiori ett avtal om tillsvidareanställning, tillkommer som ett resultat av en överträdelse av vissa bestämmelser om tillfällig anställning i lagen i den medlemsstat där den myndigheten är belägen och inte som ett resultat av ett beslut av den behöriga myndigheten, även i de fall där det förstnämnda förhållandet har fastställts i ett avgörande från en nationell domstol".¹¹

7 — Dom av den 11 mars 1975 i mål 65/74, *Porrini* m.fl. mot Europeiska atomenergigemenskapen och Comont SpA och Bellintani m.fl. mot Europeiska atomenergigemenskapen och Cemi SpA. (REG 1975, s. 319).

8 — Se punkterna 14 och 15 i domen.

9 — Se punkt 13 i domen.

10 — Dom av den 3 oktober 1985 i mål 232/84, *Tordeur* m.fl. (REG 1985, s. 3223).

11 — Se punkt 28 i domen.

Trots att domstolen medgav att tillfälligt anställda inte kan förnekas socialskydd betonade den att "sådant skydd inte kan erbjudas på ett sätt som inkräktar på gemenskapsinstitutionernas självbestämmande på detta område".¹²

23. Denna princip om gemenskapsinstitutionernas självbestämmande är ett grundläggande krav för att dessa skall fungera väl. Såsom jag tidigare har påpekat fungerar dessa institutioner, utifrån ett internt organisatoriskt perspektiv, helt oberoende av medlemsstaterna. Detta är inte endast ett utflöde av deras uppgift att verka för unionens intressen, utan det är också ett grundläggande villkor för att de skall kunna utföra den uppgiften.¹³

24. Det är tydligt att den skatteordning som föreskrivs i protokollet är avsedd att tillförsäkra att gemenskapsinstitutionerna fungerar utan problem samt att underlätta för dem att fullgöra sina uppgifter. Det finns ett uppenbart funktionellt samband mellan detta syfte och placeringen av enskilda personer i gemenskapens personal i vissa grupper, vilket medför att olika privilegier,

12 — Se punkt 27 i domen. I sin dom av den 9 november 2000 i mål C-126/99, *Vitari* och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (REG 2000, s. I-9425), överlämnade domstolen däremot till den nationella domstolen att avgöra om villkoren var sådana att det var berättigat att ingå ett tidsbegränsat avtal mellan klaganden och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen. I detta fall fann den att gemenskapens regler och de nationella reglerna inom området överensstämde och att det i detta fall inte kunde anses utgöra ett intrång i gemenskapsinstitutionernas självbestämmande. Se punkterna 24–27 i domen.

13 — Se mitt förslag till avgörande i mål C-165/01, *Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich* (REG 2003 s. I-7683), punkt 98.

immuniteter och resurser som anges i protokollet beviljas. Detta samband påpekades också av rådet i ingressen till förordning nr 549/69, i vilken det anges att "det är [...] viktigt att säkerställa att tjänstemän och övriga anställda, mot bakgrund av deras uppgifter och ansvar samt deras särskilda ställning, har de privilegier, den immunitet och de resurser som krävs för att gemenskaperna skall fungera tillfredsställande". Placeringen av personalen i olika grupper och den åtföljande befrielsen från nationell skatt på ersättning som erhållits från gemenskaperna är därför en intern fråga för gemenskapsinstitutionerna och faller inom ramen för dessas självbestämmande.

25. I detta sammanhang kan inte nationella administrativa myndigheter och domstolar vara behöriga att ifrågasätta om ett anställningsförhållande mellan en av gemenskapens institutioner och dess anställda är rättsenligt och därmed fastställa om de förmåner som följer av protokollet är tillämpliga med avseende på en viss person eller inte. Att medge en sådan behörighet skulle störa det system som har inrättats genom protokollet. Om medlemsstaterna skulle kunna avgöra vilken ställning gemenskapens anställda har för sina egna interna syften och inte vara bundna av den ställning de har tillerkänts av den berörda gemenskapsinstitutionen, så skulle detta i vissa situationer kunna leda till att en person antingen inte blir föremål för någon beskattning, såsom möjligtvis i klagandens fall, eller också blir föremål för dubbelbeskattning, om de nationella myndigheterna bedömer att en person som av gemenskapsinstitutionerna anses vara till exempel tillfälligt anställd skall anses vara

lokalt anställd. Detta skulle på ett uppenbart sätt strida mot syftet med artikel 13 i protokollet såsom detta beskrivs i punkt 17 ovan. Medlemsstaterna kan därför inte ensidigt fastställa viken ställning gemenskapens anställda skall ha.

26. I detta sammanhang skulle jag även vilja hänvisa till domstolens dom i målet Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich, i vilket domstolen påpekade att olika nationella tolkningar av, i det fallet, artikel 79 i anställningsvillkoren skulle äventyra verksamheten vid en gemenskapsinstitution.¹⁴ Trots att omständigheterna i det målet skiljer sig från omständigheterna i det förevarande målet är samma principer som uttrycktes där tillämpliga (*mutatis mutandis*) i detta mål.

27. De nationella administrativa myndigheterna och domstolarna saknar inte bara behörighet att konstatera att ett beslut om fastställande av ställningen för en person som ingår i personalen är rättsstridigt eller ogiltigt, de saknar också behörighet att fastställa vilken ställning som skulle vara lämplig med hänsyn till de arbetsuppgifter som har anförtrotts den berörda personen. Detta har uttryckligen medgivits av den hänskjutande domstolen och även påpekats av den franska regeringen och kommissionen. Inget nationellt beslut avseende den ställning som en person som ingår i gemens-

¹⁴ — Se hänvisningen i närmast föregående fotnot. Se särskilt punkt 44 i domen.

kapens personal skall ha kan vara bindande för den institution som är denna persons arbetsgivare, och inte heller kan en nationell domstol förelägga den berörda gemenskapsinstitutionen att fatta ett nytt beslut i detta avseende.

28. I de fall då en person anställd av gemenskaperna anser att han har blivit placerad i fel personalgrupp av den gemenskapsinstitution som är hans arbetsgivare mot bakgrund av de arbetsuppgifter han utför, så skall beslutet i detta avseende ifrågasättas direkt i enlighet med de tillämpliga gemenskapsförfaranden som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna, jämförda med artikel 236 EG, och inte indirekt vid de nationella domstolarna.

29. Det är riktigt att det i artikel 81 i anställningsvillkoren föreskrivs att tvister mellan lokalanställda och institutionen skall hänskjutas till den domstol som är behörig i den berörda medlemsstaten. Med beaktande av domstolens dom i målet *Porrini* som det hänvisats till i punkt 21 är detta emellertid inte tillämpligt på tvister avseende en persons ställning.¹⁵ På denna punkt är jag överens med kommissionen om att artikel 81 i anställningsvillkoren är tillämplig på tvister avseende rättigheter och skyldigheter som är grundade på anställningsförhållandet men inte på tvister som avser anställningsförhållandet som sådant. I vart fall anser jag inte att det är lämpligt att frågan om rättsenligheten av ett anställningsförhållande med en gemenskapsinstitution behandlas i samband med en tvist avseende tillämpningen av

nationell skatterätt. Inom ramen för den typen av förfaranden skall den nationella domstolen betrakta den ställning som följer av anställningen som ett konstaterat faktum.

30. Mot bakgrund av ovanstående påståenden är jag av den åsikten att ett beslut som fattas av det behöriga organet i en gemenskapsinstitution avseende den ställning som en person som är anställd där skall ha är bindande för nationella administrativa myndigheter och domstolar. Med tillämpning av artikel 13 första stycket i protokollet är det inte tillåtet att i medlemsstaterna beskatta löner och arvoden som gemenskaperna betalar till de tjänstemän och övriga anställda som avses i artikel 2 a i förordning nr 549/69, oavsett om Europeiska gemenskaperna har utövat sin beskattningsrätt enligt den bestämmelsen eller inte.

31. Med tillämpning av artikel 13 andra stycket jämförd med artikel 16 i protokollet är det inte tillåtet för medlemsstaterna att beskatta löner och arvoden som gemenskaperna betalar till de tjänstemän och övriga anställda som anges i den underrättelse som avses i artikel 16 i protokollet. Medlemsstaternas skattemyndigheter får således utöva sin beskattningsrätt med avseende på anställda vid gemenskaperna som inte anges i den underrättelsen och således med avseende på de anställda som Europeiska gemenskaperna anser vara lokalt anställda.

15 — Se ovan, fotnot 7. Se punkt 13 i domen.

V — Förslag till avgörande

32. Jag föreslår följaktligen att följande svar skall ges på de frågor som har ställts av Unabhängiger Finanzsenat:

1. Ett beslut som fattas av det behöriga organet i en gemenskapsinstitution avseende den ställning en person som är anställd där skall ha är bindande för nationella administrativa myndigheter och domstolar. Med tillämpning av artikel 13 första stycket i protokollet är det inte tillåtet att i medlemsstaterna beskatta löner och arvoden som gemenskaperna betalar till de tjänstemän och övriga anställda som avses i artikel 2 a i förordning nr 549/69, oavsett om Europeiska gemenskaperna har utövat sin beskattningsrätt enligt den bestämmelsen eller inte.
2. Med tillämpning av artikel 13 andra stycket jämförd med artikel 16 i protokollet är det inte tillåtet för medlemsstaterna att beskatta löner och arvoden som gemenskaperna betalar till de tjänstemän och övriga anställda i den underrättelse som avses i artikel 16 i protokollet. Medlemsstaternas skattemyndigheter får således utöva sin beskattningsrätt med avseende på anställda vid gemenskaperna som inte anges i den underrättelsen och således med avseende på de anställda som Europeiska gemenskaperna anser vara lokalt anställda.